

Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należytość określona niniejszym paragrafem, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub części według uznania właściwej władzy naczelnej.

§ 20. Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacji (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego (§ 19 p. a) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przeniesienia.

Rachunki delegacji (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w terminie 8 pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca komisji, o ile w tych wypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 22 ryczałtów.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni liczonych od następnego dnia po doręczeniu decyzji przedstawienie do władzy II instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie nie ma miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 21. Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przyszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia.

§ 22. W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem miesięcznym.

Przy przerwach w wyjazdach służbowych, trwających z jakichkolwiek powodów dłużej niż 14 dni, nie należy się ryczałt za cały czas przerwy od dnia jej powstania.

§ 23. Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 24. Należności za odkomenderowanie przysługują również wojskowym zawodowym oddziałom zwartych, odkomenderowanym poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże wojskowym zawodowym oddziałom zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które osoby wojskowe otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 25. Oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom mianowanym generałami, przyznaje się dodatek do diet w wysokości:

generałom	40%
pułkownikom	50%
podpułkownikom i majorom	60% diet.

Dodatki te wypłaca się równocześnie z dietami.

§ 26. Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego otrzymują diety VIII grupy uposażenia.

§ 27. Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami Państwa normuje osobne rozporządzenie.

§ 28. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powołane jest Ministerstwo Skarbu.

§ 29. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacji (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar w. m. Gdańska i w obrębie tego obszaru z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz, że przez uposażenie, o którym mowa w § 19 rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. i z dnia 28 stycznia 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 72, poz. 703 i Dz. U. R. P. z r. 1927 № 10, poz. 78).

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

827.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 września 1927 r.

w sprawie zmiany przepisów, dotyczących ulg podatkowych dla instytucyj drobnego kredytu w dziedzinie niektórych danin publicznych.

Na podstawie art. 57 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P.

№ 76, poz. 517), art. 125 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. № 79, poz. 550), art. 116 i ustępu drugiego art. 176 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 98, poz. 570)—zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 12 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 8 marca 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. № 33, poz. 199) otrzymuje następujące brzmienie:

„Za instytucje drobnego kredytu uważa się spółdzielnie, które odpowiadają następującym warunkom:

- a) za podstawowy przedmiot przedsiębiorstwa mają udzielanie członkom pożyczek i przyjmowanie wkładów pieniężnych,
- b) w zakresie podstawowego przedmiotu przedsiębiorstwa działają wyłącznie wśród członków lub też, rozciągając działalność i na osoby, nie będące członkami, przelewają przypadające na te osoby nadpłaty i zwroty do funduszy, niepodlegających według ustawy o spółdzielniach lub statutu podziałowi między członków,
- c) należą do związków rewizyjnych, wymienionych w art. 66, 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. № 111, poz. 733),
- d) czynności bankowe ograniczają do zakresu, przewidzianego w § 81 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o warunkach wykonywania czynności bankowych i nadzorze nad temi czynnościami (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1018),
- e) udzielają członkom pożyczek w granicach kredytu nie przekraczającego zł. 1.200 dla osób fizycznych i zł. 8.000 dla spółdzielni, związków samorządowych i innych zrzeszeń, posiadających osobowość prawną.

Za podstawowy przedmiot przedsiębiorstwa uważane będą te czynności spółdzielni, które w statucie umieszczone są na pierwszym miejscu i faktycznie wykazują największe obroty”.

§ 2. Paragraf 89 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. w celu wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. № 82, poz. 560) otrzymuje następujące brzmienie:

„Za spółdzielcze instytucje drobnego kredytu uważa się spółdzielnie kredytowe, określone w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 30 września 1927 r. w sprawie zmiany przepisów, dotyczących ulg podatkowych dla instytucyj drobnego kredytu w dziedzinie niektórych danin publicznych (Dz. U. R. P. № 92, poz. 827)”;

§ 3. W paragrafie 152 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 listopada 1926 r., zawierającym przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 123, poz. 713) kwotę 800 zł. zastępuje się kwotą 1.200 zł.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 26, poz. 216) zmienione rozporządzeniem z dnia 4 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 434) oraz rozporządzeniem z dnia 3 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 41, poz. 283).

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

828.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 12 października 1927 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 6 grudnia 1926 r. w sprawie upoważnienia urzędów celnych do przeprowadzania śledztw i rozstrzygnięcia spraw karno-skarbowych oraz ustalenia okręgów ich terytorjalnej właściwości.

Na podstawie art. 144 ust. 4 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 105, poz. 609) oraz paragrafu 4 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 1926 r. o wykonaniu ustawy karnej skarbowej (Dz. U. R. P. № 120, poz. 693) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy paragrafu 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 122, poz. 708) zmienia się w ten sposób, że w miejsce zwiniętego urzędu celnego I kl. w Tarnowie do przeprowadzania śledztw i rozstrzygnięcia spraw karno-skarbowych, na terenie powiatów: Brzesko, Dąbrowa, Mielec, Pilzno, Ropczyce, Tarnów, Kolbuszowa i Rzeszów (w województwie krakowskim), upoważnia się położony na obszarze lwowskiej dyrekcji cel urząd celny I kl. w Krakowie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1927 r. i znajdzie zastosowanie również do spraw już przez urząd celny w Tarnowie rozpoczętych jednak nieukończonych.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

829.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 6 października 1927 r.

o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie końskińskim w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14, poz. 170) zarządzam co następuje: